

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

οὐς χρῆν, ἐπειδὰν μηδὲν ὠφελῶσι γῆν,
θανόντας ἔρρειν κάκποδῶν εἶναι νέοις.

Χο. ἰώ·

τάδε δὴ παίδων ἤδη φθιμένων
ὄστᾶ φέρεται. λάβετε, ἀμφίπολοι,
γραίας ἀμενοῦς (οὐ γὰρ ἔνεστιν
ῥώμη παίδων ὑπὸ πένθους)

1115

πολλοῦ τε χρόνου ζώσης μέτρα δὴ
καταλειβομένης τ' ἄλγεσι πολλοῖς.

τί γὰρ ἂν μείζον τοῦδ' ἔτι θνητοῖς
πάθος ἐξεύροις

1120

ἢ τέκνα θανόντ' ἐσιδέσθαι;

ΠΑΙΔΕΣ

φέρω φέρω,

[στρ. α

τάλαινα μᾶτερ, ἐκ πυρᾶς πατρὸς μέλη,

βάρος μὲν οὐκ ἀβριθὲς ἀλγέων ὕπο,

1125

ἐν δ' ὀλίγῳ τὰμὰ πάντα συνθείς.

Χο. ἰὼ ἰώ,

παῖ, δάκρυα φέρεις φίλαι